

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 296

гр. Стара Загора, 24.02.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно гражданско дело № 20265500500143 по описа за 2026 година

Производството е по реда на чл. 436 ГПК.

Образувано е по жалба вх. № 915/13.01.2026 г. на П. Г. П. срещу действията на Б.Д. - ДСИ при СИС на Районен съд – Стара Загора, по изпълнително дело № 20245530400033, по налагане на заповест върху трудовото възнаграждение и банковите сметки на жалбоподателя – длъжник в изпълнителното производство.

В жалбата се твърди, че срещу длъжника са образувани две изпълнителни производства на едно и също изпълнително основание – пред ЧСИ и ДСИ. Така длъжникът не може да установи кой е взыскател, какъв е размерът на дълга и на какво правно основание се налагат заповести. Изложени са съображения, че процесните заповести са наложени в нарушение на принципа на несеквестрируемостта.

Взыскателят не е подал писмено възражение срещу жалбата.

Съдебният изпълнител е депозирал писмено становище, в което твърди, че жалбата е недопустима и неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и материалите по изпълнителното дело, намира от фактическа страна следното:

Изпълнително дело № 20245530400033 по описа на ДСИ при СИС на Районен съд – Стара Загора е образувано на 25.01.2024 г. по молба на взыскателя Районен съд – Стара Загора въз основа на изпълнителен лист, издаден по НОХД № 493/2022 г. на Районен съд – Стара Загора срещу длъжника П. Г. П. за заплащане на сумата от 110 лева, представляваща съдебни разноски.

На 26.01.2024 г. на длъжника е връчена покана за доброволно изпълнение.

С разпореждане от 06.02.2024 г. ДСИ е присъединил държавата като взыскател за дължимите ѝ от П. Г. П. публични задължения в размер на 3469,44 лева.

От данните по делото е видно, че във връзка разпореждане от 07.01.2026 г. съдебният изпълнител е наложил запори върху банковите и платежни сметки на длъжника в „Първа инвестиционна банка“ АД, „Банка ДСК“ АД, „Ти Би Ай Банк“ ЕАД и „Изипей“ АД, както и върху получаваното от същия трудово възнаграждение при работодателя „Д.с.“ ЕООД.

На 13.01.2026 г. длъжникът е изпратил до ДСИ електронно съобщение, в което се посочва, че към датата на налагане на запорите същият няма задължения към НАП. В съобщението се съдържа искане за вдигане на запорите, както и за корекция на дължимите по изпълнителното дело суми и за предоставяне на актуална информация относно техния размер, с цел доброволното им плащане.

С разпореждане от 26.01.2026 г. съдебният изпълнител е констатирал, че П. Г. П. е заплатил всички дължими суми в хода на процеса, с оглед на което е постановил приключване на изпълнението по изпълнителното дело. След влизане на разпореждането в сила наложените запори са вдигнати на основание чл. 433, ал. 3 ГПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Действията на съдебният изпълнител, които подлежат на обжалване от длъжника са изрично посочени в чл. 435, ал. 2 и ал. 3 ГПК. Според посочените разпоредби тези действия са: 1/ постановлението за глоба; 2/ насочването на изпълнението върху имущество, което смята за несеквестрируемо; 3/ отнемането на движима вещ или отстраняването му от имот, поради това, че не е уведомен надлежно за изпълнението; 4/ отказът на съдебният изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485; 5/ определянето на трето лице за пазач, ако не са спазени изискванията на чл. 470, както и в случаите по чл. 486, ал. 2; 6/ отказът на съдебният изпълнител да спре, прекрати или да приключи принудителното изпълнение; 7/ разноските по изпълнението и 8/ постановлението за възлагане.

Съгласно приетото с т. 1 от ТР № 2/26.05.2015 г. по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, принудителното изпълнение се насочва срещу отделен имуществен обект на длъжника, с налагането на запор или възбрана върху този обект от съдебният изпълнител. Запорът и възбраната като изпълнителни действия не подлежат на обжалване по реда на чл. 435 от ГПК. На обжалване от длъжника съобразно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 от ГПК, подлежи насочването на изпълнението върху несеквестрируемо имущество. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе, секвестрируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. В жалбата може да са изложени оплаквания и да се иска отменяването на някои действия запор, възбрана, опис, оценка, назначаване на пазач, насрочване на продан и др. Съдът се произнася по тези искания само доколкото посочените отделни изпълнителни действия са несъвместими с несеквестрируемостта и в този смисъл я нарушават. Отделното обжалване на обезпечителните действия на съдебният изпълнител/налагане на запор и възбрана върху откритото имущество на длъжника/ е недопустимо.

С оглед изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оплакването в жалбата, че с налагане на процесните запори върху трудовото възнаграждение и сметките на длъжника изпълнението е било насочено срещу несеквестрируемо имущество, обосновава хипотезата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК.

Въпреки това, съдът намира, че жалбата е недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане поради липсата на правен интерес от подаването ѝ. Липсата на правен интерес е абсолютна процесуална предпоставка за съществуване правото на обжалване, за която съдът следи служебно. Правният интерес може да липсва при подаване на жалбата, но може да отпадне и в хода на самото производство пред съда, какъвто е настоящият случай. Това е така, доколкото от данните по делото е видно, че след подаване на жалбата /13.01.2016 г./ съдебният изпълнител е разпоредил да бъдат вдигнати оспорваните заповори, тъй като длъжникът е изпълнил доброволно обективизираното в изпълнителния лист парично задължение. Липсват данни от заповорите сметки да са били удържани каквито и да било суми след налагане на заповорите. Доколкото към настоящия момент същите са вдигнати /т.е. липсва насочване на изпълнението върху несеквестрируемо имущество/, съдът намира, че жалбата се явява и лишена от предмет.

Предвид изложеното жалбата е недопустима, поради което следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по настоящото дело следва да бъде прекратено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба вх. № 915/13.01.2026 г., подадена от длъжника П. Г. П., ЕГН *****, срещу действията на Б.Д. - ДСИ при СИС на Районен съд – Стара Загора, по изпълнително дело № 20245530400033, по налагане на заповор върху трудовото възнаграждение и банковите сметки на жалбоподателя.

ПРЕКРАТЯВА производството по в. гр. д. № 143/2026 г. на Окръжен съд – Стара Загора.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд – Пловдив в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____